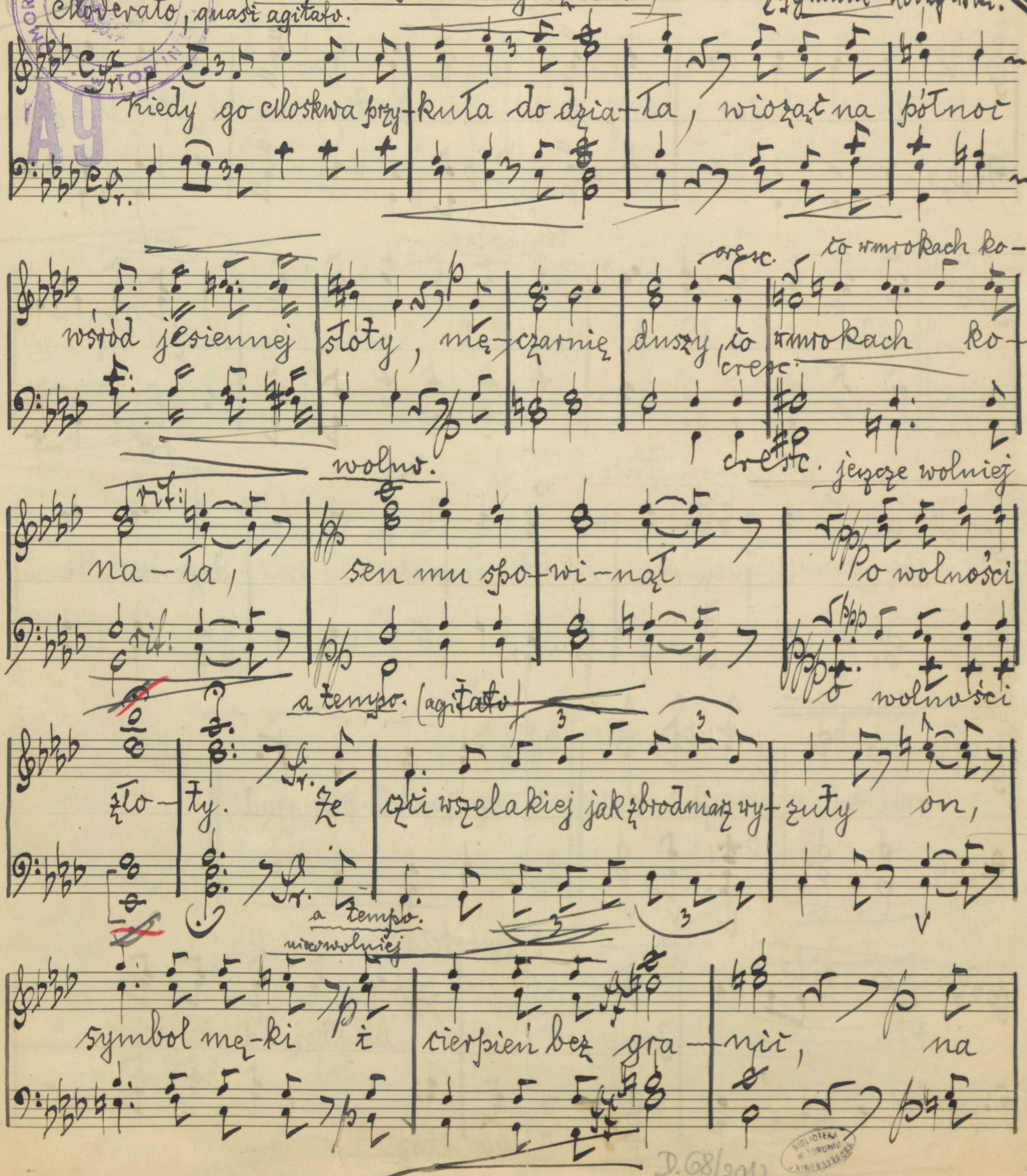
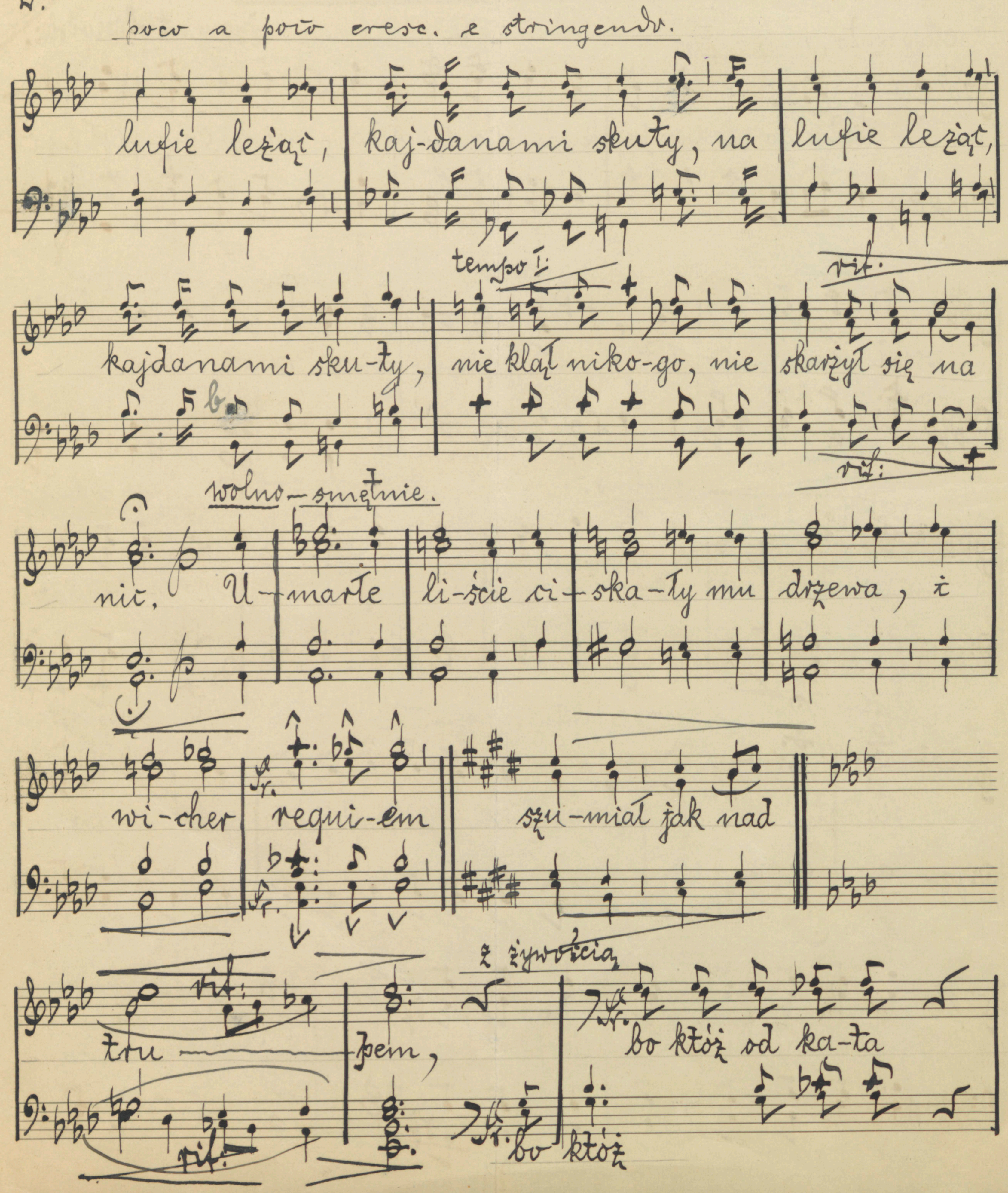
Godło: Bohater.

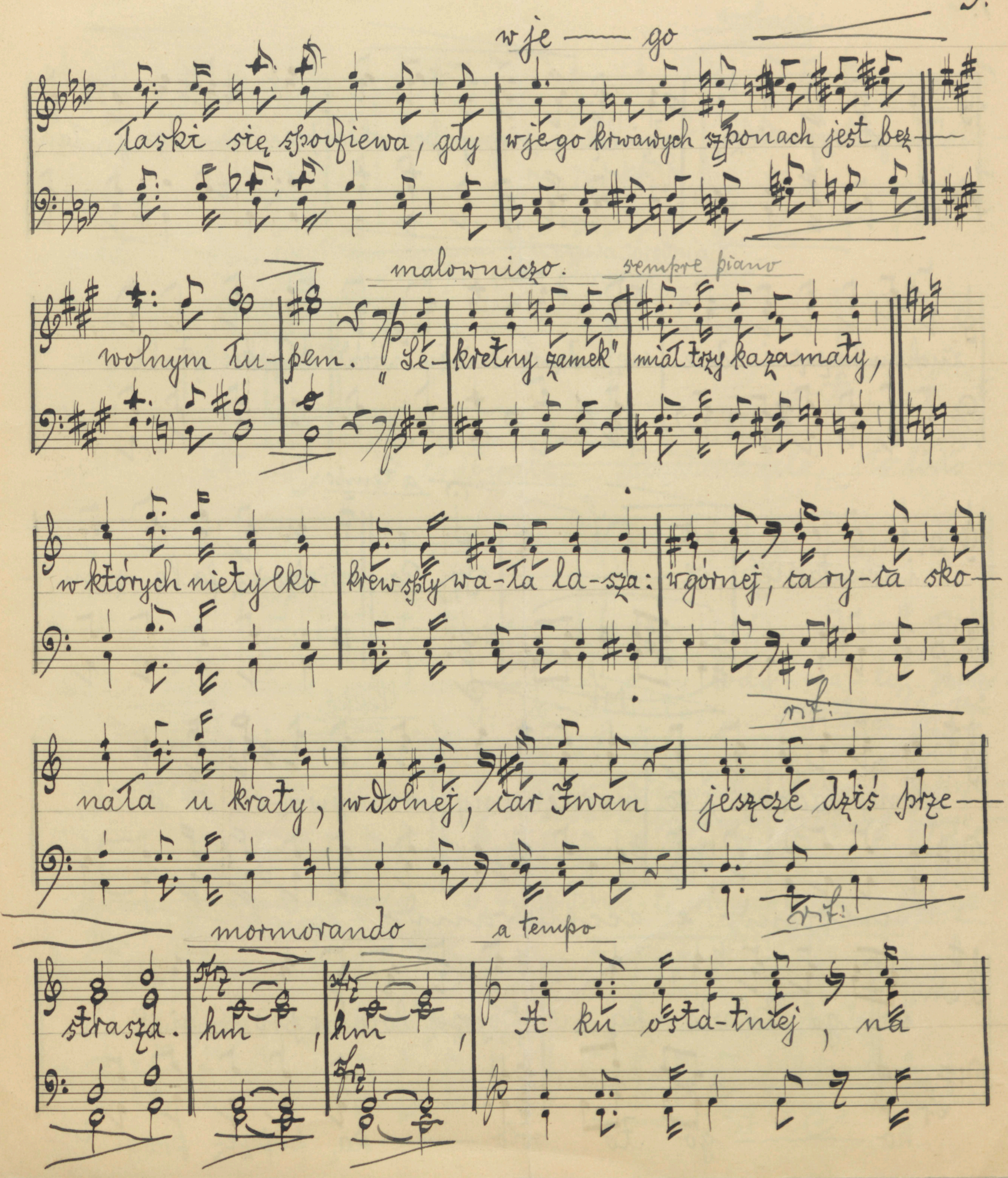
Walerjan Łukasiński.

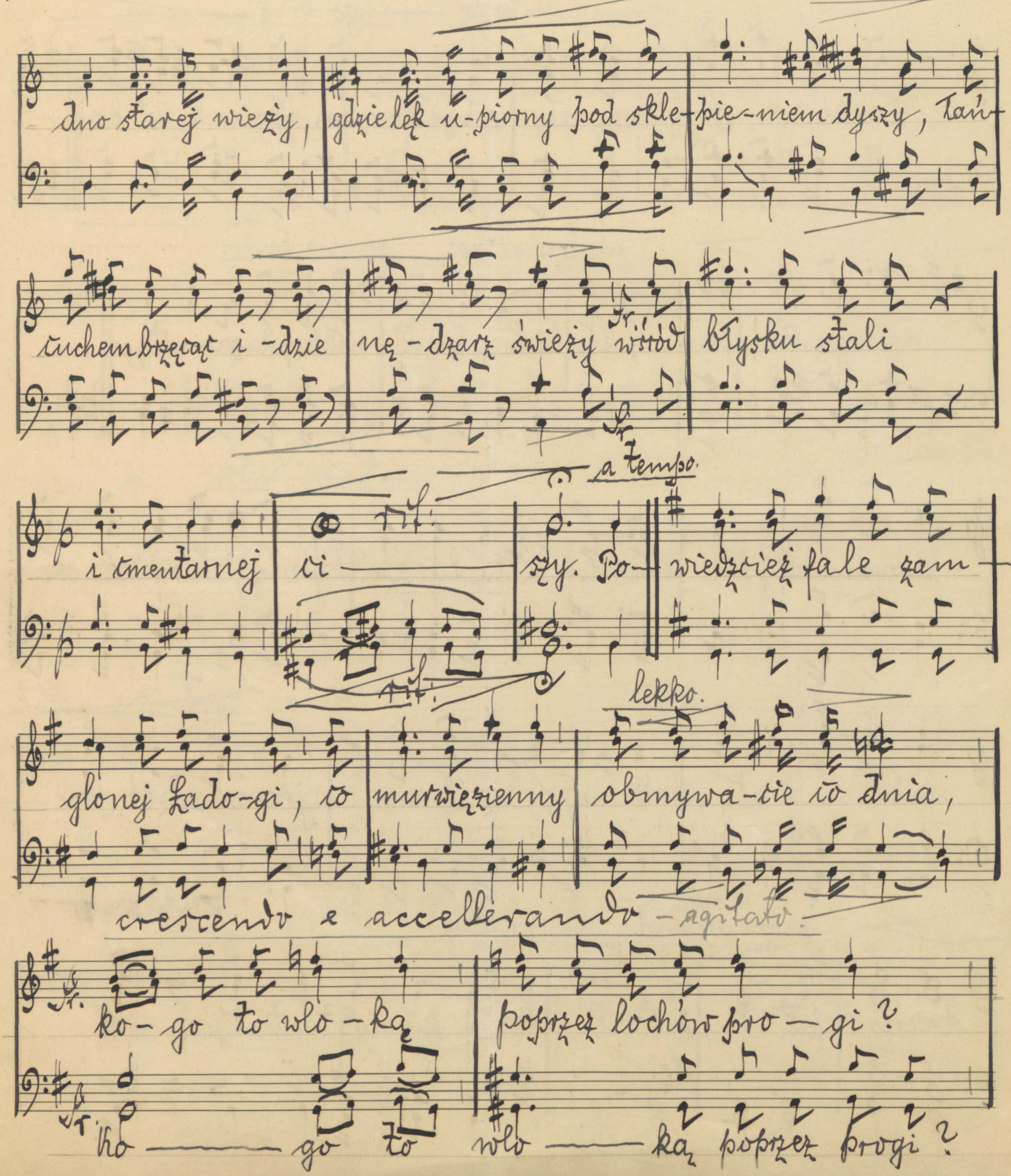
(Michał Szurło – Gorzelak)

Zygmunt Moczyński.

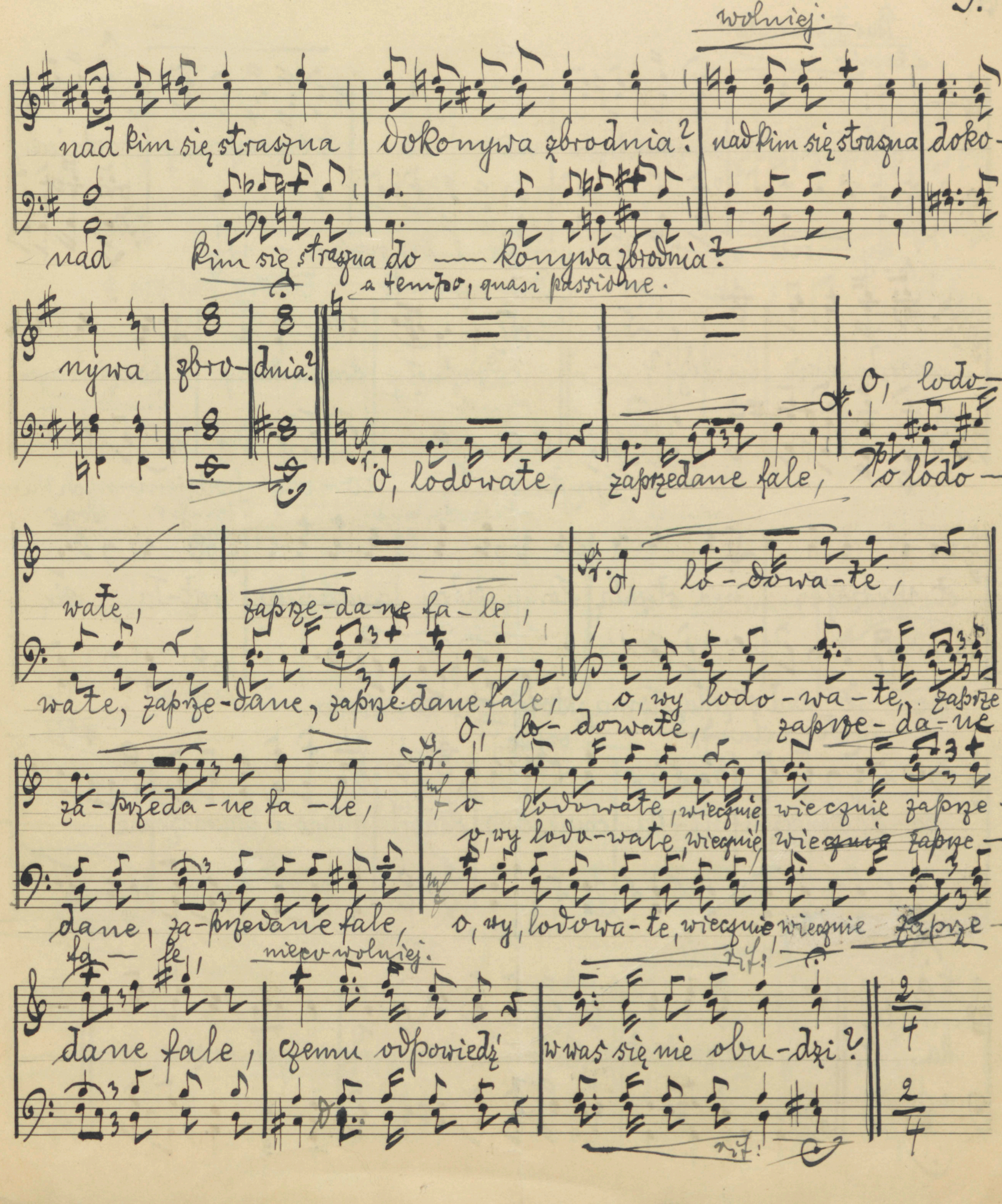

poco a poco cresc. e stringendo
lufie leżąc, kaj-danami skuty, na lufie leżąc,
tempo I
rit.
kajdanami sku-ty, nie kląt niko-go, nie skarżył się na
rit.
wolno - smętnie.
nic. U-marłe li-ście ci-ska-ły mu drzewa, i
wi-cher requi-em szu-miał jak nad
z żywością
rit.
tru — pem, bo któż od ka-ta
rit.
bo któż

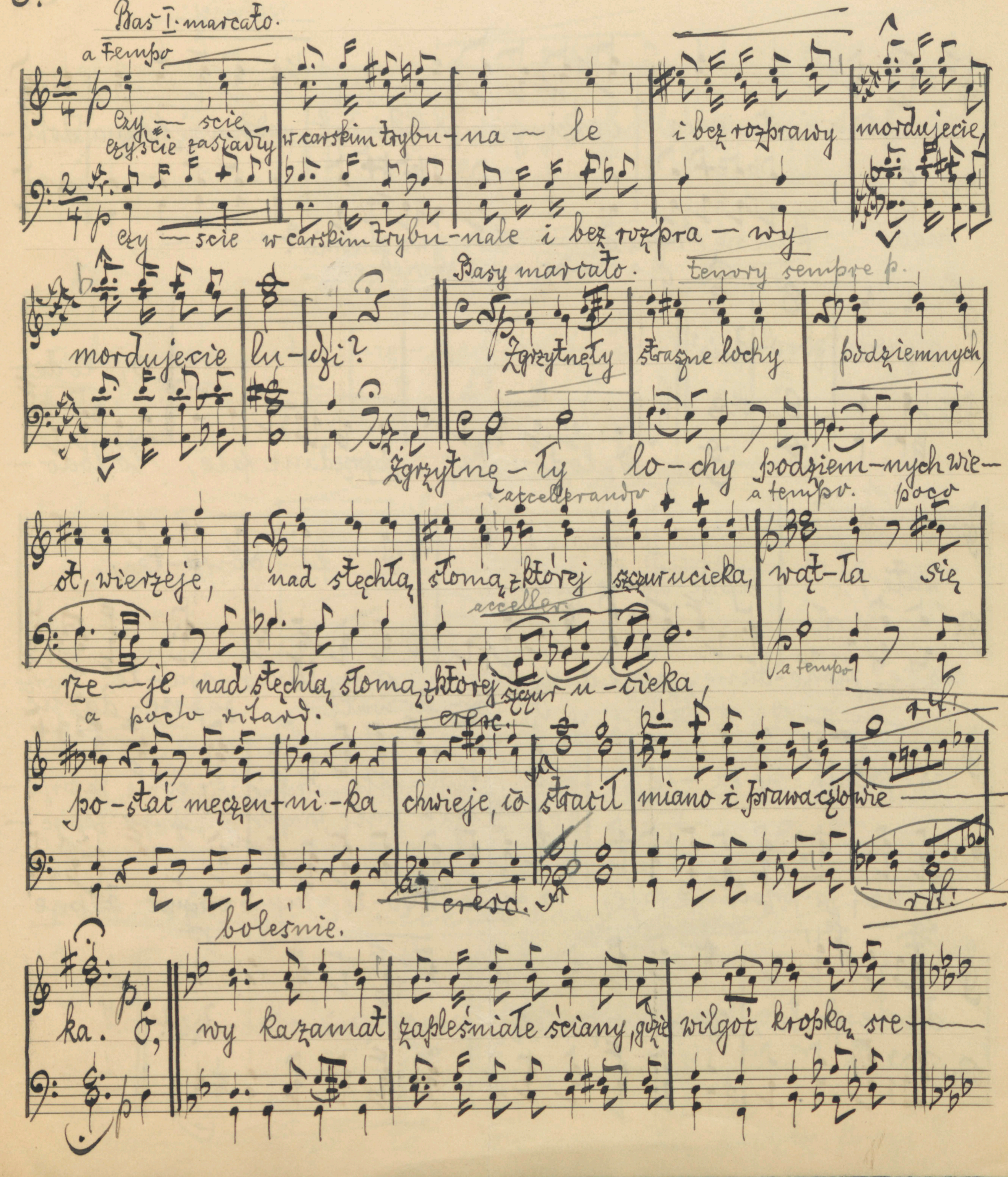

w je — go
Łaski się spodziewa, gdy w jego krwawych szponach jest bez —
malowniczo. sempre piano
wolnym tu-pem. „Se-kretny zamek" miał trzy kazamaty,
w których nie tylko krew spływa-ła la-sza: w górnej, cary-ca sko —
rit.
nała u kraty, w dolnej, car Iwan jeszcze dziś prze —
rit.
mormorando a tempo
straszą. hm, hm, A ku osta-tniej, na

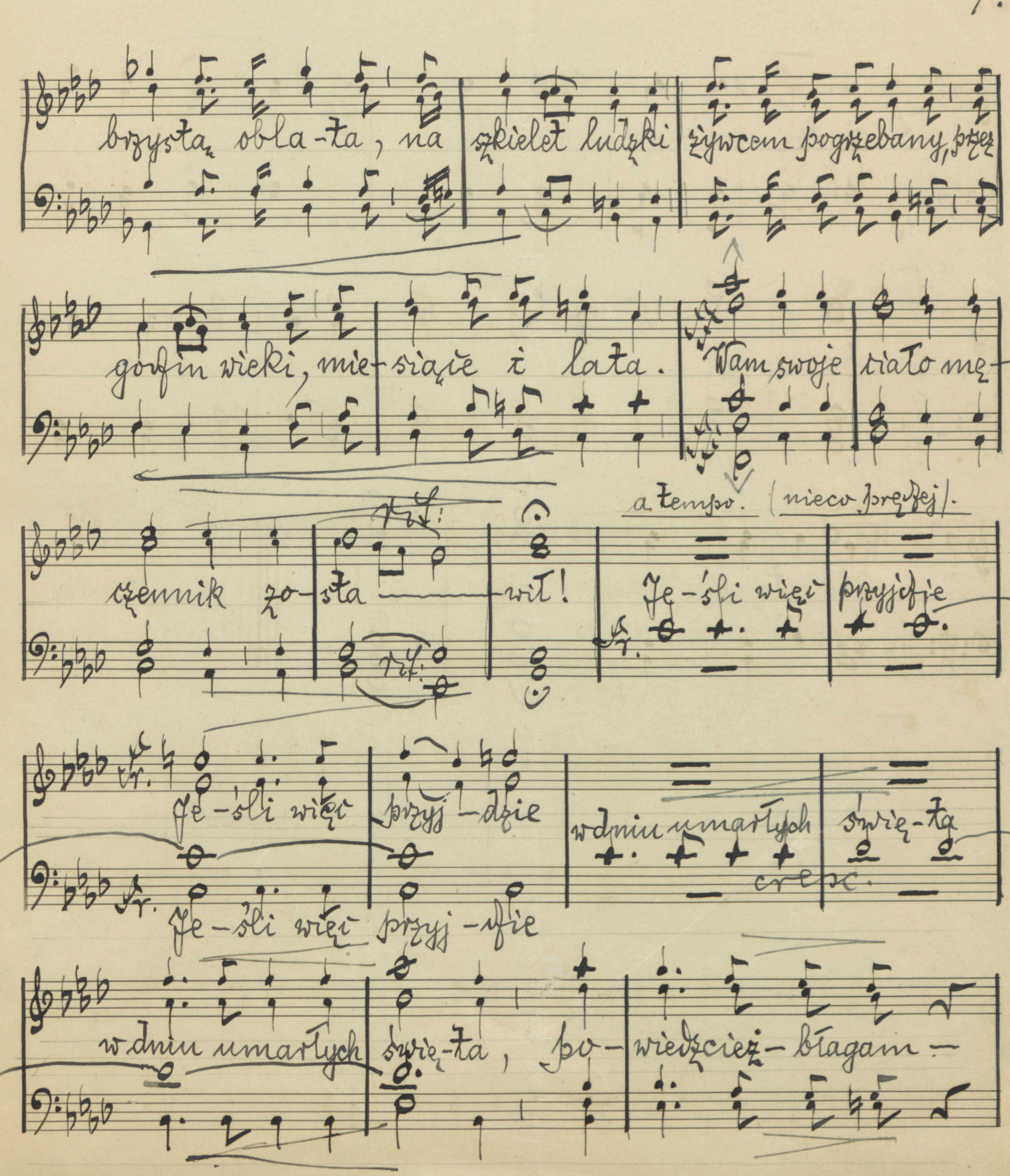

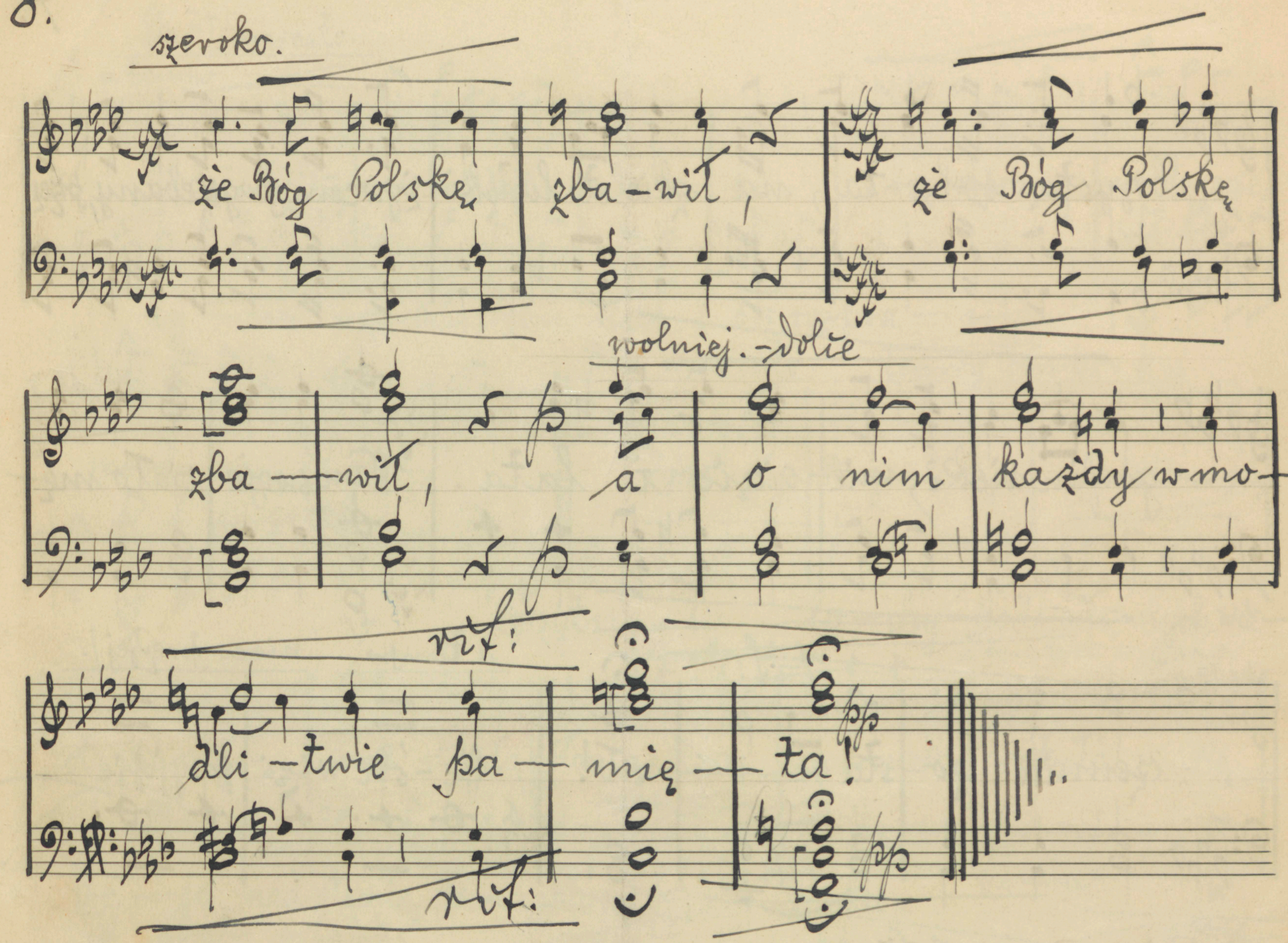
dno starej wieży, gdzie lęk upiorny pod sklepieniem dyszy, Łań-
cuchem brzęcząc i-dzie nę-dzarz świeży wśród błysku stali
a tempo
i cmentarnej ci — szy. Po- wiedzcież fale zam-
lekko.
glonej Łado-gi, co mur więzienny obmywa-cie co dnia,
crescendo e accellerando — agitato.
ko-go to wlo-ką poprzez lochów pro-gi?
ko — go to wlo — ką poprzez progi?

wolniej.
nad kim się straszna dokonywa zbrodnia? nad kim się straszna doko-
nad kim się straszna do — konywa zbrodnia?
a tempo, quasi passione.
nywa zbro-dnia? O, lodo-
o, lodowate, zaprzedane fale, o lodo—
wate, zaprze-da-ne fa-le, o, lo-dowa-te,
wate, zaprze-dane, zaprze-dane fale, o, wy lodo-wa-te, zaprze-
O, lo-dowate, zaprze-da-ne
za-przeda-ne fa-le, o lodowate, wiecznie wiecznie zaprze-
o, wy lodo-wate wiecznie wiecznie zaprze-
dane, za-przedane fale, o, wy, lodowa-te, wiecznie wiecznie zaprze-
fa — le, nieco wolniej.
dane fale, czemu odpowiedź w was się nie obu-dzi?

Bas I. marcato.
a tempo
czy — ście
czyście zasiadły
w carskim trybu-
na — le
i bez rozprawy
mordujecie,
czy — ście w carskim trybu-nale i bez rozpra — wy
mordujecie lu-dzi?
Basy marcato.
Tenory sempre p.
Zgrzytnęły
straszne lochy
podziemnych
Zgrzytnę-ły lo-chy podziem-nych wie-
accelerando
a tempo.
poco
rze, wierzeje,
nad stęchłą
słomą z której
szczur ucieka,
wąt-ła się
accell.
a tempo
rze — je nad stęchłą słomą z której szczur u-cieka,
a poco ritard.
cresc.
rit.
po-stać męczen-ni-ka
chwieje, co
stracił
miano i prawa człowie-
cresc.
rit.
boleśnie.
ka. O,
wy kazamat
zapleśniałe ściany, gdzie
wilgoć kropką sre-

brzystą obla-ła, na
szkielet ludzki
żywcem pogrzebany przez
gońin wieki, mie-siące i lata.
Wam swoje
ciało mę-
rit.
a tempo.
(nieco prędzej).
czennik zo-sta — wił!
Je-śli więc
przyjście
Je-śli więc
przyj-dzie
w dniu umarłych
świę-ta
cresc.
Je-śli więc przyj-dzie
w dniu umarłych
świę-ta, po-wiedzcież- błagam —

szeroko.
że Bóg Polskę zba-wił, że Bóg Polskę
wolniej.-dolce
zba—wił, a o nim każdy w mo—
rit.
dli—twie pa—mię—ta!
pp
pp
rit.